

den ene, saa i den anden By forøvede Hærværk og Voldshandlinger, hvorledes han er bleven underkastet den ene Straf efter den anden. De, som have fulgt denne Mands senere Liv, ville have set, at han nu staar frem overalt i Landet som Agitator for Afholdssagen. Det er vistnok ikke Straffen, som har bevirket, at han er bleven forbedret. Nej, det er netop det, at der er Mennesker, som have rakt ham en hjælpende Haand, søgt at drage ham ud af de Forhold, hvorunder han levede, og derved forbedre ham. Det skete først, da han selv fattede det Fortsæt at blive et andet Menneske og at sky berusende Drikke. Det var først ved at vise ham Tillid, ved at lade ham saa hurtigt som muligt komme til at indtage en Stilling inden for Afholdsorganisationen, saa at han kom til at tage Del i Afholdsarbejdet, at han viste ikke blot Villie, men ogsaa Evne til at blive et andet Menneske. Jeg tror, det er det, Samfundet maa gøre, hvis det vil blive fri for Bølleuvasenet. Jeg tror ikke, at dette er tiltaget, som man siger, men at Samfundet er kommet til at stille sig noget anderledes over for det, noget fjernere, efterhaanden som Moralen er gaaet frem i Befolkningen. Man ser nu klarere paa de enkelte Tilfælde, men vil man søge at faa dem udryddede, nytter det ikke at indføre Pryglesraf.

Jeg skal som et andet Eksempel nævne et ung Menneske fra Aalborg. Han var opdraget under usle Forhold af fordrukne Forældre og var næsten nødsaget til at blive, hvad man i daglig Tale kalder en Bølle. Han var kommen i Konflikt med Politiet ved forskellige Lejligheder, havde endog udøvet smaa Rapsrier osv. Han blev forgangen Aar anholdt for et mindre Tyveri, men da han allerede var straffet flere Gange, var den mindste Straf, han kunde idømmes, 8 Maaneders Forbedringshus. Det blev foreslaaet ham af den stedlige Politimester at ansøge om at faa Straffen nedsat til 30 Dages Vand og Brød, men den unge Mand bad om at faa Forbedringshusstraffen. Han sagde: Det nytter ikke med den korte Straf. Naar jeg saa kommer ud igen i de samme Omgivelser, er jeg absolut prisgiven til at blive det samme Menneske som tidligere. Jeg har gjort Forsøg paa at blive Afholdsmand, men jeg har ikke været i Stand til at blive det. Kommer jeg til at sidde 8 Maaneder i Vridsløselille, vil den Tid maaske være tilstrækkelig til, at jeg kan genvinde Herredømmet over mig selv og opnaa Villiekraft nok til at staa imod.

Og saa har jeg Haab om, at Fængselselskabet vil tage sig af mig og sørge for at skaffe mig hen paa et Sted, hvor jeg har bedre Betingelser for at komme frem. Her i Byen kan jeg ikke arbejde; her se alle skævt til mig, og her er jeg ikke i Stand til at rejse mig. Det viser tydeligt, at denne Mand havde god Villie til at blive bedre, men at han savnede Evnen og Kraften dertil. Samfundet bør række disse Mennesker en hjælpende Haand, skaffe dem Anstalter, hvor de kunne faa Lejlighed til at opnaa Helbredelse og blive forbedrede. Det nytter ikke efter en kortvarig Straf at lade dem komme ud mellem Kammeraterne igen. Det bliver det samme paa ny. Jeg vil derfor anmode om at stemme mod Indførelsen af Pryglestraffen og om at stemme mod § 3, hvorved Folk kunne dømmes til at afholde sig fra berusende Drikke eller straffes for at have vist sig i beruset Tilstand. Det vil ikke gavne disse Mennesker, men kun bringe dem i Konflikt med Loven, Gang efter Gang videre ned ad Skraaplanet, hvorfra de ikke rejse sig.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Det, der foranlediger mig til at gøre en kort Bemærkning, er en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der lød omtrent som saa —, jeg er nødt til at gengive Udtalelsen omtrentlig —, at de, der stemte for Pryglene, gjorde det paa Trods af deres Overbevisning af politiske Hensyn og for at styrke en enkelt Mands politiske Stilling. Jeg vil gerne over for denne Udtalelse sige, at jeg jo ikke kan forbyde det ærede Medlem at have denne Opfattelse og heller ikke kan afkræfte, at han har den, men jeg ønsker atter at gentage og understrege, at det baade for mit og jeg tør sige for manges Vedkommende er rent saglige Hensyn, der ere afgørende, naar Talen er om Afstemningen for eller imod Ændringsforslagene. Det er en Selvfølge, at ud fra den Opfattelse gaar jeg ogsaa ud fra, at de, der stemme imod visse Ændringer og altsaa have større Tiltro til Pryglene, ligeledes stemme af rent saglige Hensyn. Jeg vil haabe det, og jeg har i alt Fald gjort mit til at gøre det klart, at vi stemme ud fra de rigtige Forudsætninger, Det var det, jeg ønskede at pointere og slaa fast, idet jeg følger til, at hvis der var Tale om, at dette var en politisk Afgørelse, vilde man være nødt til at se bort fra det saglige, og det vilde kunne influere paa manges Stilling. Jeg